

ANTHOLOGIUM
EPIGRAMMATUM GRÆCORUM.

GRÆCE ET SVETHICE.

TOMUS PRIMUS.

QUEM,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

P. P.

MAG. AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,
Facult. Philos. Adjunctus E. O.,

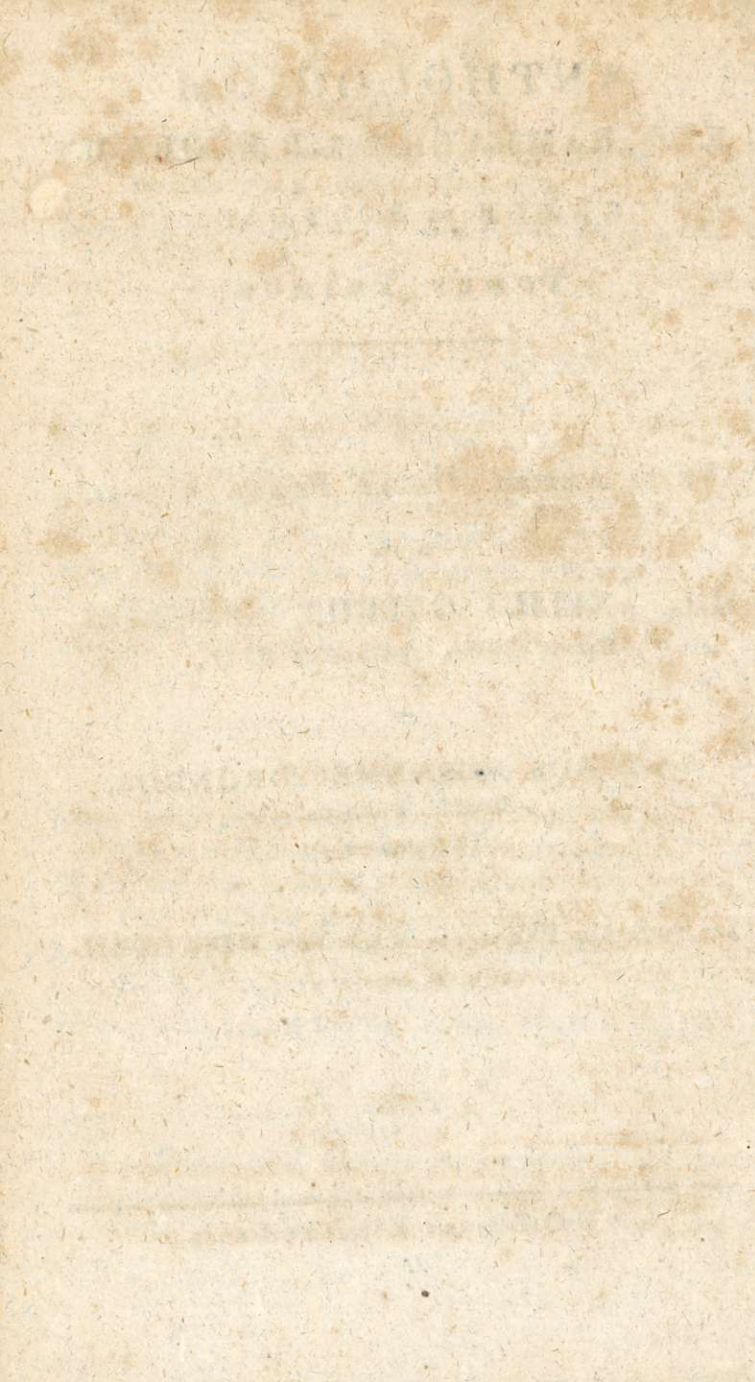
ET

JACOBUS JOHANNES GRÖNROS,
Stipend. Publicus,
Tavastenses.

In Auditorio Philos. die XXX Nov. MDCCCXXII.
h. a. m. consuetis.

P. 4.

A B O Æ, typis Frenckellianis.

62. OKÄNND.

Sångens tärnor engång af Herodotos fägnades gästfritt;
Derför hvarenda af dem skänkte åt honom en bok.

Tempe I B. p. 71. N:o 76.

63. STATYLLIUS FLACCUS.

Öfver den sofvande Kärleken.

Du, som till menskorna bär sömnjagande qvalen, du
sofver,

Aphrogeneias son, sofver försåtlige nu.

Ej du höjer ditt flammande bloss, och från rigtade bågen
Oundvikliga piln sänder du icke åstad.

Andre må vara vid mod; jag räds, du förmätne, att
äfven

Under din sömn, för mig skräckliga drömmar
du har.

Tempe I B. p. 124 N:o 5.

64. KRINAGORAS.

Rosorna blommade förr om sommaren; nu vi ha öppnat

Äfven i vintrens köld purprade knopparna upp,

Leende gladt din födelsedag, du täcka, till möte,

Som bland alla nu är närmast till bröllopets fröjd.

Bättre oss synsatt stråla som krans i den skönastes lockar,

Än att bida tilldess vårliga solen vi se.

Tempe I B. p. 341 N:o 62.

quo tempore vixerit, plane incompertum est.
64, cfr. Nr. 56.

65. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Τὴν ἰλαρὰν Φωνὴν καὶ τίμιον, ᾧ παριόντες,
 Τῷ χρηστῷ χαίρειν εἶπατε Πραξιτέλει.
 Ἦν δ' ᾧ νῆς Μουσῶν ἱκανὴ μερίς, ἥδ' ἐπαρ' οἶνω
 Κρηγυος· ᾧ χαίροις ἄνδριε Πραξιτέλες.

Jacobs A. G. T. I p. 409 N:o 355. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 115.

66. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Ἠγόρασας πλοκάμους, Φῦκος, μέλι, κηρόν, ὀδόντας·
 Τῆς αὐτῆς δαπάνης ὅψιν αἶν Ἠγόρασας.

Jacobs A. G. T. II p. 405 N:o 310. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 461.

67. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἰητήρ τις ἐμοὶ τὸν ἐόν φίλον υἱὸν ἔπεμψεν,
 Ὃστε μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.
 Ὡς δὲ τὸ "Μῆνιν ἄειδε" καὶ "ἄλγεα μυρ' ἐθηκεν"
 Ἔγνων, καὶ τὸ τρίτον τοῖσδ' ἀκόλουθον ἔπος,
 "Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἶδι προΐαψεν",
 Οὐκέτι μιν πέμπει πρὸς με μαθησόμενον.
 Ἀλλὰ μ' ἰδὼν ὁ πατήρ, σοὶ μὲν χάρις, εἶπεν, ἑταῖρε·
 Αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτά μαθεῖν δύναται.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς Ἀίδι προΐάπτω,
 Καὶ πρὸς τοῦτ' οὐδὲν γραμματικῆς δέομαι.

Jacobs A. G. T. II p. 435 N:o 401. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 426.

63 cfr. N:o 19. v. 3. Μουσῶν ἱκανὴ μερίς, musicæ facultatis eximie particeps. v. 4. Κρηγυος (quasi a *κρησθαι*, *κρησιμος*), bonus, jucundus;

65. DAMAGETOS.

I som går här förbi, med en gladelig stämman och
vördsam

Till Praxiteles' stoft, mästarens, sägen farväl!
Musernes älskling han var långt mera än mången;
i dryckslag

Allom behaglig. Farväl andriske Praxiteles!

Tempe II B. p. 236 N:o 20.

66. LUKILLOS.

Lockar på torget du köpt, samt smink, vax, håning
och tänder.

Med detsamma du der köpt dig ett anlet' också.

Tempe II B. p. 5 N:o 4.

67. LUKIANOS.

Engång sände sin älskade son en läkare till mig,
Att han Grammatikans konst skulle studera i
grund.

Men när "Sjung den vrede", och "Gjort otali-
ga sorger"

Pilten kunde, och lärt versen som följer dernäst:
"Och till Aides försändt så många och mo-
diga själar",

Skickade fadren ej mer gossen i skola till mig,
Utan engång, då vi råktes, han sad': tack ske dig, o
granne,

Allt detsamma likväl sjelf jag kan lära'n också.
Äfven jag till Aides försändt mång modiga själar,
Och dertill jag ännu aldrig behöft Grammatik!

Tempe II B. p. 13 N:o 15.

non vero verax. *Buttmann Lexil. p. 25. 66. cfr.*
N:o 7. 67. Lucianus, samosatensis sophista.
In Homero primus Grammaticorum labor, quare

68. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπο ὑπαρχ. ΑΙΓΥΠΤ.

α. Πολλὰ πινὼν τέθνηκας, Ἀνάκρεον. β. ἀλλὰ τρυφήσας
Καὶ σὺ δὲ μὴ πίνων ἴζεαι εἰς Ἀῖδην.

Jacobs A. G. T. I p. 316 N:o 33. Animadv. Vol. II P. 3 p. 392.

69. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Τῆς νυκτὸς τροχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργός,
Οὐκέτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι που τροχάσῃ.

Jacobs A. G. T. II p. 397 N:o 277. Animadv. Vol. II P. 2 p. 505.

70. ΑΔΗΛΟΝ.

Θησαυρὸς μέγας ἔστ' ἀγαθὸς φίλος, Ἡλιόδωρε,
Τῷ καὶ τηρεῖσαι τοῦτον ἐπισταμένῳ.

Jacobs A. G. T. II p. 291 N:o 39. Animadv. Vol. III P. 2 p. 114.

71. ΡΟΥΦΙΝΟΥ.

Ἀρνεῖται τὸν ἔρωτα Μελισσιᾶς, ἀλλὰ τὸ σῶμα
Κέκραγεν, ὡς Βελέων δεξάμενον Φαρέτην.
Καὶ βάσις ἀστατέουσα, καὶ ἀκρίτος ἀσθματος ὁρμή,
Καὶ κοῖλαι βλεφάρων ἰστυπεῖς βάσεις.
Ἀλλὰ, Πόθοι, πρὸς μητρὸς εὖστεφάνου Κυθρεΐης,
Φλέξατε τὴν ἀπιδῆ, μέχρ' ἔρεϊ, Φλέγομαι.

Jacobs A. G. T. I p. 107 N:o 87. Animadv. Vol. II P. 3 p. 166.

etiam Μηνιν αἶδε θεα interdum ponitur pro ipsa
arte grammatica. v. 8. Pro ταῦτα malim ταύ-
τα ὧ, quod nos adhibuimus, & in fine, v. 10.
γραμματικῆς loco γραμματικῶν, probante ὧ.
68. Julianus ægyptius, sive ἀπο ὑπαρχων Αἰγ.,

62. JULIANOS, AIGYPTIERN.

- a.* Mycket du drack, o Anakreon. *b.* Städs med
glädje och gamman;
Du som ej dricker jemväl kommer till Hades,
min vän.

69. LUKILLOS.

Markos den late engång sig tyckte om natten i
drömmen

Löpa, och sof ej se'n, för att ej löpa igen.

Tempe II B. p. 24 N:o 31.

70. OKÄNND.

Dråpelig skatt är en redelig vän, o Heliodoros,
För den menska, som ock honom bevara förstår.

Tempe II B. p. 158 N:o 63.

71. RUPHINOS.

Kärlek nekar Melissias än, men hela dess väsen

Ropar att Eros likväl kogret på henne har tömmt:

Dess ostadiga gång, dess qväfda och häftiga anddrägt,

Djupt insjunket af gråt ögonens sårade par.

Derför, I Lustar, jag ber vid er mor, den bekransade
Kypris,

Tänden den stolta, tilldess: ack nu jag lågar!
hon sagt.

Tempe I B. p. 294 N:o 11.

ut in Anthologia appellatur, sub Justiniano floruit.

69. cfr. N:o 7. 71. cfr. N:o 10. v. 3. *ἀνέστος*
ἀσθματος ἔρην, ex *Animadu.* sumsimus, loco *ἀσθ*
τος ἀσθ. ἔρην, quod *Br.* visum est dariusculum.

72. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τῖόν ἔχεις τὸν Ἔρωτα, γυναῖκα δὲ τὴν Ἀφροδίτην.
 Οὐκ αἰδίκως, χαλκεῦ, τὸν πόδα χωλὸν ἔχεις.

Jacobs A. G. T. II p. 404 N:o 307. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 243.

73. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Ἦν τιν' ἔχης ἐχθρόν, Διονύσιε, μὴ καταράσῃ
 Τὴν Ἰὼν τούτῳ, μηδὲ τὸν Ἀρποκράτην,
 Μηδ' εἴ τις τυφλοὺς ποιεῖ θεός· ἀλλὰ Σίμωνα,
 Καὶ γνώσῃ, τί θεός, καὶ τί Σίμων δύναται.

Jacobs A. G. T. II p. 354 N:o 115. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 466.

74. ΕΡΥΚΙΟΥ ΚΥΖΙΚΗΝΟΥ.

Ἀνί' ἀπὸ πτολέμου τρέσσαντά σε δέξατο μάτῃς,
 Πάντα τὸν ὀπλιστὰν κόσμον ὀλωλεκότα,
 Αὐτά τοι Φονίαν, Δαιμάτρε, αὐτίκα λόγχαν
 Εἶπε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων·
 Κάτθανε, μηδ' ἔχέτω Σπάρτα ψόγον· οὐ γὰρ ἐκείνα
 Ἠμπλακεν, εἰ δειλοὺς τούμὸν ἔδρεψε γάλα.

Jacobs A. G. T. I p. 374 N:o 230. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 359.

75. ΠΛΑΤΩΝΟΣ τοῦ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ἄστῃς πρὶν μὲν ἐλαμπες ἐνὶ ζωῶσιν Ἐῶος·
 Νῦν δὲ θανάων λάμπεις Ἔσπερος ἐν φθιμένοις.

Jacobs A. G. T. I p. 511 N:o 670. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 352.

72. cfr. N:o 8. Ad fabrum claudicantem, qui formosam uxorem & pulchrum filium habens, Vulcano erat similis.

73. Nicarchus primo post Christ. seculo vixisse creditur, & quidem Romæ. Hoc vero Epigr. in *Animadv.* tribuitur Lucillo; num error in textu J.? 74, Erycius Cyzice-

72. PALLADAS.

Kärleken liknar din son, och din maka är lik Aphrodite.
 Derfor med rätta, o smed, är som Hephaistos
 du halt.

Tempe II B. p. 5 N:o 5.

73. NIKARCHOS.

Om du en ovän har, Dionysios, må du ej önska
 Honom åt Isis' hämd eller Harpokrates' konst,
 Eller om någon gud gör blinda; men önska'n åt Simon;
 Och du skall se hvad en gud, och hvad en Si-
 mon förmår.

Tempe II B. p. 12 N:o 14.

74. ERYKIOS från KYZIKOS.

När du från kriget flyktande kom din moder till möte,
 Och hon såg dig försagd, saknande vapnens ornat,
 Sjelf, o Damatrios, strax hon höjde det mördandes spjutet,
 Och med följande ord rännde det in i din länd:
 Dö! ej Sparta må skymfas af dig: om uslingar ammat
 Upp med min mjölk, ju ej rår fädernelandet därför!

Tempe II B. p. 50 N:o 18.

75. PHILOSOPHEN PLATON.

Förr i de lefvandes krets lik morgonens stjärna du lyste,
 Aftonstjerna du nu lyser i skuggornas land.

Tempe II B. p. 223 N:o 5.

nus; duo hoc nomine vates, de quorum vita nil
 certi habemus. 75. Platonem philosophum
 omnes norunt; carmina ejus Meleagri coronam
 ornabant. Pueri formosi stellis comparantur, cujus
 comparationis fons est apud Homer, II. VI, 401.

76. ΑΛΚΑΙΟΥ (του ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ).

Εἰς ἀγαλμα Πανός.

Ἐμπναι Πάν λαροῖσιν ὀρειβάτα χεῖλεσι μοῦσαν,

Ἐμπναι, ποιμενίῳ τερπόμενος δόνακι,

Εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος, ἐκ δὲ συνῶδου

Κλάζε κατιθύνων ξήματος ἀρμονίην·

Ἄμφι δὲ σοί, θυμοῖο κατὰ κρότον, ἔνθεον ἵχνος

ῥησσέσθω Νύμφαις ταῖσδε μεθυδριασίην.

Jacobs A. G. T. II p. 694 N:o 226. *Animadv.* Vol. I P. 2 p. 355.

77. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

Εἰς ἀγαλμα Νιόβης.

Δυστήνου Νιόβης ὀράας παναληθέα μορφήν,

Ὡς ἔτι μυρομένης πότμοι ἑὼν τεκέων.

Εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν οὐκ ἔλλαχε, μὴ τόδε τέχνη

Μέμφεο· θηλυτέρεην εἰκάσσε λαϊνέην.

Jacobs A. G. T. II p. 664 N:o 130. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 381.

78. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

ὦ ξεῖν', ἀγγεῖλον Λακεδαιμονίαις ὅτι τῇδε

Κείμεθα, τοῖς κείνων ξήμασι πειδόμενοι.

Jacobs A. G. T. I p. 379 N:o 249. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 219.

76. cfr. 44. v. 4. Junge: κλάζε ἀρμονίην, i. e. μέλος, κατιθύνων αὐτήν ἐκ συνῶδου ξήματος. *Fi-stulæ cantus ad verborum, quæ accinuntur, mensuram, temperandus est.* v. 5 & 6. Idem ac si dictum esset: Νυμφαι μεθυδριαδες ῥησσετώσαν

76. ALKAIOS (från MESSENE).

Öfver Pan's bildstod.

Ljude, o Pan, din landtliga sång från tjugande läppar,
 Må från din herdaflöjt tona en glad melodi,
 Gjut i den klingande pipan behag och harmoniska
 qväden,

Samt ledsaga med fröjd landtliga flöjtens musik!
 Rundt omkring dig också man skåde hur källornas
 nympher

Höja i takt sin fot, under berusande dans!

Tempe II B. p. 196 N:o 29.

77. JULIANOS, AIGYPTIERN.

Öfver Niobe's bildstod.

Här du skådar Niobe's gestalt, med sanningen enlig;
 Hur hon gråter ännu saknade barnens förlust.
 Fick hon ej lif af mästartarens hand, du konsten ej därför
 Tadle; en qvinna af sten ville han bilda också.

Tempe I B. p. 180 N:o 67.

78. SIMONIDES.

Fremling, säg de Spartaniske män, att lydige deras
 Bud, i gemensam graf alle vi hvila oss här!

ἀμφὶ σοὶ ἐνθάδ' ἔχουσ. 77. cfr. 68. v. 3:
 Animam statuæ adjecisset artifex, nisi mulierem
 in saxum mutatam finxisset. 78. Simonides
 Ceus, Meleagri coronam ornavit. Multi hoc no-
 mine Epigr. artifices. Nostrum legitur in *Hero-*
doto VII, 228, fuitque Spartanis solis inscriptum.

79. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄσβεστον κλέος οἶδε φίλη περὶ πατρίδι θέντες,
 Κυάνεον θανάτου ἀμφεβάλλοντο νέφος.
 Οὐδὲ τεθναῖσι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετὴ κατ'ὑπερθεῖν
 Κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Αἴδew.

Jacobs A. G. T. I p. 379 N:o 251. Animadv. Vol. I P. 1 p. 221.

80. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Πέντε θανῶν κείσῃ κατέχων πόδας· οὐδὲ τὰ τερπνὰ
 Ζωῆς, οὐδ' αὐγὰς ὄψαις ἡελίου.
 Ὡστε λαβὼν Βάκχου ζῶρον δέπας ἔλκε γεγηθώς,
 Κίγκιε, καλλίστην ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον.
 Εἰ δέ σοι ἀθάνατος σοφίης νόος, ἴσθι Κλεάνθης
 Καὶ Ζήνων Αἴδην τὸν βαθὺν ὡς ἔμολον.

Jacobs A. G. T. II p. 327 N:o 28. Animadv. Vol. II P. 2 p. 288.

81. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ὠκύμορόν με λέγουσι δαήμονες ἄνδρες ἄστρον·
 Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὐ μοι τοῦτο, Σέλευκε, μέλει.
 Εἰς Αἴδην μία πᾶσι καταίβασις· εἰ δὲ τάχιον
 Ἡμετέρῃ, Μίνω θᾶσσον ἐποψόμεθα
 Πίνωμεν· καὶ δὴ γὰρ ἐτήτυμον εἰς ὁδὸν ἵππος
 Οἶνος, ἐπεὶ πεζοῖς ἀτραπὸς εἰς Αἴδην.

Jacobs A. G. T. II p. 325 N:o 23. Animadv. Vol. II P. 1 p. 15.

79. cfr. 78. Haud minus quam præcedens, εἰς
 tous ἐν Θερμοπυλαῖς θανοντας. v. 3. "Virtus re-
 cludens immeritis mori Cælum, negata tentat iter
 via". Horat. Carm. III. 2, 21. 80. cfr. 54.

79. DENSAMME.

Efter en evig ära, förvärfd åt fädernelandet,
 Desse i grafvens sköt' höljdes af skuggornas natt.
 Dock, fast döde, de lefva likväl; till högre regioner
 Dygdens strålände glans höjer från Hades dem upp.

Tempe I B. p. 100 N:o 25.

80. ARGENTARIOS.

Fem fot jord du besitter som död; man i grafven
 ej skådar

Solens herrliga ljus, njuter ej lifvets behag.

Fatta därför med glädje, och töm den skummande
 bågarn,

Kinkios, medan i famn skönaste tärnan du har!
 Drifs du af vishetens himlabegär, så vet att Kleantes,

Vet att Zenon också vandrat till skuggornas land!

Tempe II B. p. 118 N:o 17.

81. ANTIPATER.

Att jag skall snarligen dö, stjernkunnige männer
 mig säga;

Men, o Seleukos, ändock bryr jag mig icke derom.

Vägen till Hades för alla är en; och skulle jag komma

Förr dit, än andra, också Minos jag snarare ser.

Låtom oss dricka! Ty vinet i sanning är hästen på
 resan,

Utan vin man till fots vandrar till skuggornas gud.

Tempe II B. p. 131 N:o 31.

v. 5. Quod si, tristis sapientiae assecla, illas vitae
 voluptates spreveris, scito etiam Cleanthem & Zeno-
 nem, severae philosophiae principes, ad Orci tene-
 bras devenisse. 81. cfr. 6. v. 4 *ἵππος οἶνος*,

82. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Εἰς ἄγαλμα Ἡρακλέους.

Ἦρη τοῦτ' ἄρα λοιπὸν ἐβούλετο πᾶσιν ἐπ' ἄθλοις

Ὅπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θρασὺν Ἡρακλέα.

Ποῦ χλαίνωμα λέοντος, ὃ τ' εὐροίζητος ἐπ' ὤμοις

Ἴος, καὶ βαρύπους ὄζος ὁ θηρολέτης;

Πάντα σ' ἔρως ἀπέδυσσε καὶ οὐ ξένον εἰ Δία κύκνον

Ποίησας, ὅπλων νοσφίσασθ' Ἡρακλέα.

Jacobs A. G. T. II p. 655 N:o 104. Animadv. Vol. II P. 2 p. 184.

83. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἡ σοβαρὸν γαλάσασα καθ' ἑλλάδος, ἡ τὸν ἐραστῶν

Ἑσμὸν ἐνὶ προθύροις λαῖς ἔχουσα νέων,

Τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον ἐπεὶ τοίη μὲν ὀρεῖσθαι

Οὐκ ἐθέλω σῆ δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

Jacobs A. G. T. I p. 185 N:o 1. Animadv. Vol. I P. 1 p. 343.

84. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἀντὶ βοός, χρυσέου τ' ἀναθήματος Ἰσιδι τοῦσδε

Θήκατο τοὺς λιπαροὺς Παμφίλιον πλοκάμους.

Ἡ δὲ θεὸς τούτοις γάνυται πλέον, ἥπερ Ἀπόλλων

Χρυσῶ, ὃν ἐκ Λυδῶν Κροῖσος ἐπεμψε θεῶ.

Jacobs A. G. T. I p. 205 N:o 60. Animadv. Vol. II P. 3 p. 199.

Cratini dictum. 82. cfr. 27. 83. cfr. 75. Lais
anus facta Veneri speculum dedicat. v. 3 & 4.
Idem fere Theocriti exprimitur verbis, a Stobæo
citatis: Θεοκρίτος ἐρωτηθεὶς, δια τι οὐ συγγράφει,
Ὅτι, εἶπεν, ὡς βουλομαι, οὐ δύναμαι ὡς δὲ δύνα-

82. PHILIPPOS.

Öfver Herakles' bildstod.

Here ville tillslut än skåda den store Herakles,
 Efter så modiga värf, vapenberöfvad engång.
 Hvar är din lejonhud, och de dånande pilarnes koger,
 Hvar den klubba, hvarmed gräsliga monstrar du
 drap?

Allt afklädde dig Eros; ej under, om han som förbytte
 Gudarnes kong till en svan, vapenberöfvade dig.

Tempe I B. p. 166 N:o 52.

83. PLATON.

Lais, som spotskt ett Hellas belog, och som fängsla:
 de fordom

Utanför riglade dörrn älskande ynglingars svärm;
 Offrar åt Paphia speglen; ty slik ej vill jag mig skåda;
 Sådan tillförne jag var kan jag ej skåda mig mer.

Tempe I B. p. 256 N:o 55.

84. PALLADAS.

Glänsande lockarnas skatt Pamphilion offrar åt Isis,
 Ej hekatomber, och ej smycken af ståteligt guld.
 Mera gudinnan likväl sig gläder åt dessa, än Phoibos
 Åt de skatter, utaf Lydiern Kroisos han fick.

Tempe I B. p. 260 N:o 59.

μαι, οὐ βουλομαι. 84. cfr. 8. Puella Isidi of-
 fert capillos. Num fortasse sacerdos Isidis facta?
 Has enim crines deæ deposuisse tradit *Plutarchus*.
Apud Troezenios puellæ nupturæ comam dedica-
bant Hippolyto.

85. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Γηραλέον με γυναῖκες ἀποσκώπτουσι, λέγουσαι
 Εἰς τὸ κάτοπτρον ὄραν λείψανον ἡλικίης.
 Ἀλλ' ἐγὼ εἰ λευκάς γε φέρω τρίχας, εἴτε μελαίνας,
 Οὐκ ἀλέγω. βίотου πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
 Εὐδόμοις δὲ μύρσισι καὶ εὐπετάλοις στεφάνοις
 Καὶ Βρομίῳ παύῳ Φροντίδας ἀργαλέας.

Jacobs A. G. T. II p. 336 N:o 54. Animadv. Vol. II P. 3 p. 200.

86. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις μένει χρεῖμ' ἐμπεδον αἰεὶ.
 Ἐν δὲ τὸ καλλίστον Χῖος εἶπεν ἀνὴρ.
 "Οἷη περ Φύλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν".
 Παῦροί μιν θνητῶν οὐασι δεξάμενοι
 Στέρνοις ἐγκατέθεντο. Πάρεστι γὰρ ἐλπίς ἐκάστω,
 Ἀνδρῶν ἢ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
 Θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθρωπος ἔχη πολυήρατον ἥβης,
 Κοῦφον ἔχων θυμόν, πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.
 Οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασσέμεν, οὔτε θανεῖσθαι,
 Οὐδ', ὑγίης ὅταν ἦ, Φροντίδ' ἔχει καμάρτου.
 Νήπιοι, οἷς ταύτῃ κείται ἰός, οὐδὲ τ' ἴσασι,
 Ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βίотου ὀλίγος
 Θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βίотου ποτὶ τέρμα
 Ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλήθῃ χαριζόμενος.

Jacobs A. G. T. II p. 786 N:o 83. Animadv. Vol. I P. 1 p. 265.

85. cfr. 8. Expressum ex *Anacr.* XI. v. 1 λεγού-
 σαι h. l. jubentes. 86. cfr. 78. Elegiæ videtur
 particula. 3. v. 3. Hic Homeri versus est in
Il. VI, 146. v. 9. Ἐλπίς pro cogitatione, ita

85. DENSAMME.

Flickorna plä mig åldrige man utskratta och säga:
 Tag din spegel, och se ungdomen bytt till ruin!
 Men om min hjessa är höljd af grånande hår, eller svarta
 Lockar, vårdar jag ej; nog, att jag nalkas mitt mål.
 Och medlertid med essencers behag, och belöfvade
 kransar,
 Och med Bromios' must tystar jag sorgliga qual.
Tempe II B. p. 137 N:o 38.

86. SIMONIDES.

Ej bland människor finns orubbeligt något och säkert.
 Ett den chiiske man sjöng som är skönast af allt:
 "Likasom löfvens släkt är också de dödlige männers".
 Många med öronen det fatta, men gömma likväl
 Icke i hjertat. Enhvar mång tusen förhoppningar
 hyser,
 Hvilka i ungdomens dar nästlat sig in i dess bröst.
 Medan ännu sköntlockande ungdomens blommor
 förtjusa,
 Plär lättsinnighet städs bygga i luften sig slott.
 Hvarken man tror sig dö, eller tror man sig nånsin
 föråldras,
 Icke man krämpor minns, medan ännu man är frisk.
 Dårligt, att tänka som de, och ej veta att snarligen flykta
 Ungdomens dagar, och kort lifvet för menskan
 bestämts.
 Du som har lärt dig detta förstå, o, unna ditt sinne
 Ända till lifvets slut njuta af lifvets behag!

Tempe II B. p. 111 N:o 10.

ἐλπίζειν pro φροντίζειν, v 13. Hæc apud animum
 tuum reputans, usque ad vitæ terminum indulge
 genio, animumque bonorum fruû impertire ne
 dubites.

87. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ὑδατος ἀκρήτου κεκορημένῳ ἄγχι παραστάς
 Χθιζὸν ἐμοὶ λεχέων Βάκχος ἔλεξε τάδε·
 Εὐδεις ἄξιον ὕπνον ἀπεχδομένων Ἀφροδίτῃ·
 Εἰπέ μοι, ὦ νήφων, πεύθεαι Ἰππολύτου;
 Τάρβεις, μή τι πάθης ἐναλίγκιον. Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
 ὦλετο· ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς οὐκέτι τερπνὸν ὕδωρ.
Jacobs A. G. T. II p. 105 N:o 305. Animadv. Vol. II P. 1 p. 19.

88. ΑΔΗΛΟΝ.

Καλλιόπης Ὀρφῆα καὶ Οἰάγροιο θανόντα.
 Ἐκλαυσαν ξανδαὶ μυρία Βιστονίδες·
 Στικτοὺς δ' ἡμάζοντο βραχίονας, ἀμφὶ μελαίνῃ.
 Δευόμεναι σποδιῇ Θρηάκιον πλόκαμον·
 Καὶ ῥ' αὐταὶ στοναχεῦντι σὺν εὐφόρμιγγι Λυκείῳ
 Ἐρῆξαν Μοῦσαι δάκρυα Πιερίδες,
 Μυρόμεναι τὸν αἰοδόν· ἐπαδύραντο δὲ πέτραι
 Καὶ δρύες, ἃς ἐρατῇ τὸ πρὶν ἔτελλγε λύρῃ.
Jacobs A. G. T. I p. 308 N:o 10. Animadv. Vol. III P. 2 p. 141.

89. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Ἐνθάδε Πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα, θεῖον Ὀμηρον,
 Κλεινὸς ἐπὶ ἀγχιάλῳ τύμβος ἔχει σκόπελῳ.
 Εἰ δ' ὀλίγη γεγαυῖα τόσον χάδεν ἀνέρα νῆσος,
 Μὴ τόδε θαμβήσης, ὦ ξένε, δεκόμενος·
 Καὶ γὰρ ἀλητεύουσα κασιγνήτῃ ποτὲ Δῆλος
 Μητρὸς ἀπ' ὠδίνων δέξατο Λητοίδην.
Jacobs A. G. T. I p. 306 N:o 4. Animadv. Vol. III P. 1 p. 192.

87. cfr. 6. v. 4. Hippolytus, Thesei filius, mulierum contemtor, vita per Venerem privatus.
 88. Elegans Epigramma. v. 2. Βιστονίδες, Thressæ mulieres; cum eas Orpheum lacerasse pœnituisset, ploraverunt eum & brachia sibi, in pœnam patrati facinoris, vulnarunt. Postea apud Thracas